

Založeno 1994

Ročník IV. SPECIÁL 1998

Vydává

Společnost Astropis, IČO 61384577

Šéfredaktor

Mgr. Vladimír Kopecký

Zástupce šéfredaktora

Jiří Kubánek

Redakční kruh

Jakub Háloda, Mgr. Kateřina Hofbauerová, Milena Hrabáková, Michaela Kryšková, Václav Laifř, Bc. Radek Mašata, Martin Ně, Marek Pelínka, Michael Prouza, Mgr. David Rajmon, Martin Reháč, Jakub Rozeňhal, Mgr. Lenka Soumarová, Marek Studený

Technický redaktor

Mgr. Kateřina Hofbauerová

Sazba

Jakub Rozeňhal

Logo & design

Jan Nesrzedák

Jazyková úprava

Miloslava Strejčková

Adresa redakce

ASTROPIS, Štefánikova Hvězdárna,

Petřín 205, 118 46 Praha 1

E-mail: astropis@mail.natur.cuni.czWWW: <http://www.natur.cuni.cz/ASTROPIS>

Astropis vychází 5x ročně. Cena jednoho čísla je 39 Kč, roční předplatně pro Českou republiku je 160 Kč včetně poštovného.

Předplatné vyřizuje:

Společnost Astropis,

c/o Marek Pelínka, Štefánikova Hvězdárna,

Petřín 205, 118 46 Praha 1.

Bankovní spojení:

Společnost Astropis,

Union banka, pobočka Praha,

č.ú. 17312238/3400.

Tisk:

Filer Press, U Obory 1089

253 01 Hostivice-Břev

Distribuce:

Adlex system,

Pravohrá 26/1888, 150 00 Praha 5.

Podávání novinových zásilek

povoleno Ředitelstvím pošt Praha,

č.j. nov 5108/95 ze dne 23.2.1995

K sazbě a výrobě tiskových předloh bylo

použito počítačů Hvězdárny a planetária

hl.m. Prahy

Uzávěrka tohoto čísla: sl.4.1998

Vychází: 17.4.1998

Registrace a index:

MK ČR 7090

ISSN 1211-0485

© Společnost Astropis, 1998

Vážení čtenáři,

ano, od tohoto čísla si mohu dovolit toto důvěrné oslovení, neboť se stávám novým šéfredaktorem Astropisu. Přebírám tak štafetu po Radku Mašatovi, s nímž se ovšem neloučíte docela. Jeho články se budou dále objevovat v Astropisu, avšak stejně jako když dítko dospěje, tak opustí rodiče a vydá se na samostatnou pouť do světa i Astropis na své pouti dospěl a je na čase, aby se rozloučil se svým "duchovním otcem". Pod Radkovým vedením prodělal Astropis dětské krůčky a prošel "pubertálními" změnami. Teď je tedy na čase vstoupit do velkého světa. Do světa, kde potká spoustu lidíček a jak doufám, ani já nezůstanu posledním šéfredaktorem, ale po mně převezme štafetu opět někdo jiný. Snad mladší, ale každopádně dostatečně nadšený, protože bez toho to prostě nejde.

Když se vědce zeptáte nad čím momentálně bádá, obvykle se vám dostane obšírného a rozmanitého výkladu vědecké problematiky. Položíte-li mu však otázku "co že právě dělá", jeho odpověď bude nadmíru strohá. Většinou buď a) sepisuje přihlášku grantu, b) sepisuje závěrečnou zprávu grantu, c) sepisuje vědecký článek nebo d) chystá se na konferenci. V případě čísla Astropisu které držíte v ruce - d) je správně. Rozhodli jsme se historicky první Astropis Speciál věnovat vpravdě historické události a to JENAMu (Joint European and National Astronomical Meeting), který přitáhl do Prahy několik set vědců, kteří se věnují astronomii a astrofyzice. Mnoho lidí věci neznalých považuje konference za "vědeckou turistiku" a jsou schopni to vědcům předhazovat na každém kroku jako bezúčelně vyhozené peníze. Srovnáme-li však konferenční výdaje s "požitky našich zákonodárců" lze je s jistotou považovat za neúčelnější "výletování" jaké si lze v moderním světě představit. Vědecké konference představují jakýsi tavící kotel myšlenek. Je to setkání na kterém se prezentují výsledky velmi aktuální a namnohdy v ne zcela "hotové" formě. Zde vás však "nehotovost" příspěvků, na rozdíl od článků, stimuluje. Vždyť se přeci na nejasnosti můžete hned dotyčného zeptat. I mladý a nezkušený účastník konference má příležitost hovořit třeba s tím největším světově proslulým odborníkem v daném oboru, inu věda je demokratická. Pokusili jsme se vám tedy v tomto čísle alespoň vzdáleně zprostředkovat JENAM, abyste měli trošičku pocit, že jste byli u toho. Nebude to sice jako potírást si rukou se sirem M. Reesem, či prohodit pár slov s profesorem I. Novikovem, ale kdo ví... třeba právě tohle číslo časopisu přitáhne nějakého teenagera k vědě a on se za pár let bude účastnit nějaké konference.

Závěrem bych vám přál abyste někdy měli to štěstí a osobně se setkali s některým z velikánů vědy. Mít tu možnost vidět na vlastní oči poslední z velkých dobrodruhů tohoto světa je vsutku nezapomenutelné. Vždyť jsou to právě oni, kdo odhalují neznámé končiny vědy. Jsou mezi nimi dobrotiví poutníci i drsní kapitáni. Jen jedno je jim všem společné, v jejich očích se zračí střípky z těch vzdálených krásných světů poznání. A tak vám přeji, abyste alespoň občas odhlédli od hvězdného nebe a podívali se do očí někomu blízkému, nemusí to být zrovna laureát Nobelovy ceny, někdy stačí někdo milý vašemu srdci...

Mgr. Vladimír Kopecký, šéfredaktor